Sild:

Øen for de rige,

Et kommercielt geni med hang til currywurst, en ejendomsmægler med landets dyreste villa, en forfatter, der gerne bader nøgen, og en kok, der røber hemmeligheden bag sin michelinstjerne. Følg med til Tysklands mest eksklusive, ekstravagante og ekstreme ø. Velkommen til Sild

Af Tom Okke | Foto Melissa Ørnstrup

smukke & nøgne

SILD – Selvfølgelig er han afslappet klædt. Det er man her på øen. Ralph Justus Maus – eller bare hr. Maus, som han kaldes – dukker op i døren ind til sit kontor klædt i åbentstående skjorte, khakifarvede chinos og et par nye skind-loafers. Han fører en hånd gennem sit halvlange hår og spørger, om vi ikke bare skal komme af sted?

Hr. Maus er ejendomsmægler i landsbyen Kampen på den nordlige del af vadehavsøen Sild – eller Sylt, som tyskerne kalder deres favoritø nummer et. Hans speciale er liebhaverboliger, og dem er der en del af her i Kampen, der går for at være øens mest eksklusive, ekstravagante og ekstreme landsby.

Kampen har en rekord, som ikke alle øens beboere er lige glade for. Huspriserne i landsbyen er eksploderet over de senere år, og tre af de dyreste adresser i hele Tyskland ligger nu på denne lille ø, der er på størrelse med Samsø: 99 kvadratkilometer ren herlighedsværdi.

For nylig skrev Hamburger Abendblatt om det boomende ejendomsmarked og slog fast, at Kampen igen er byen, der topper listen med de dyreste villaer i hele republikken. Kvadratmeterprisen når op på svimlende 35.000 euro (ca. 260.000 kr.). Koncentrationen af millionvillaer er størst ud mod Vadehavet, hvor husene ligger i læ for den til tider stride vestenvind, der rammer øen året rundt. Men som tyskerne selv siger, så er den jo "så herlig frisk og ren." Ja, faktisk er netop vinden blevet et af øens særlige trækplastre, og hvert år er Sild f.eks. vært ved verdensmesterskaberne i både wind- og kitesurfing. »

Du finder ingen affald eller dåseøl. Et team på 27 medarbejdere sørger for, at stranden i velhaverbyen Kampen er blandt de bedste.

Claas-Erik Johansen tilhører øens danske mindretal og står bl.a. bag Silds mest luksuriøse hotel i Keitum.

Sild har altid været de vildes ø, siger forfatteren Silke von Bremen, der hylder øens frisind.

Ejendomsmægler Maus gør det i liebhaveri og tæller Tysklands absolutte elite blandt sine stamkunder.

Heldigvis er det en af de mere rolige og ikke så forblæste dage, forklarer hr. Maus, da vi har sat os ind i hans sølvgrå Range Rover Sport og langsomt kører ned ad Wattweg, der fører os til Vadehavet.

Hr. Maus har lovet at vise os nogle af de villaer, som har fået en lang række af de mest velhavende tyskere til at investere dele af deres formue på øen.

"Hvis du ser på Forbes' liste over Tysklands 100 rigeste mennesker, så har jeg nok solgt huse til omkring 50-60 af dem. De har alle huse her på Sild," siger hr. Maus og triller ind på en byggeplads, hvor han parkerer bilen.

Vi står foran en nyopført villa i røde- og cremefarvede mursten, med grønne vinduesrammer og nylagt stråtag. En helt igennem klassisk "Syltervilla," forklarer hr. Maus, da han fører os forbi anlægsgartneren, igennem haven og ind i huset, hvor en række håndværkere er ved at ordne de sidste detaljer før overdragelsen til de nye ejere.

"Her på Sild bygger man nyt. De gamle huse er ikke i så høj kurs, og de passer ikke til vores moderne livsstil. Det sker, at man river huse ned, der kun er 10-15 år gamle for i stedet at bygge nyt. Det er ikke noget problem for mine kunder. De er vant til at få det, som de vil have det," siger Hr. Maus selvsikkert.

Den 200 kvadratmeter store villa er opført på 11 måneder og ligger klos op ad et identisk hus på samme grund. Dermed er der plads til to familier, der hver især skal af med 5 mio. euro (ca. 37 mio. kr.) for deres del af delehuset.

"Det er dog sjældent, at de to familier kender hinanden eller overhovedet mødes. De fleste af dem, der køber hus her på øen, bruger måske kun deres villa i tre-fire uger om året. De ser det i stedet som en investering. Her på Sild er priserne aldrig faldet," konstaterer hr. Maus og tilføjer, at han i øvrigt ikke har mærket så meget til finanskrisen. Faktisk tværtimod.

"Jeg har haft mit bedste år hidtil. Når aktiemarkederne er så usikre som nu, vælger folk at investere i det, de ved, holder prisen, og det gør en villa på Sild. Det er en sikker investering," siger han.

Lidt længere henne ad vejen peger hr. Maus over på et par huse, der ligger i forreste række ud til Vadehavet.

"Øens dyreste adresser," siger han og forklarer, at villaerne her sælges for omkring 15 mio. euro (ca. 110 mio. kr.) og opefter.

"Udbud og efterspørgsel. Det er markedet, der bestemmer. Øen er ikke særlig stor, og grundene er små. Dertil kommer mange restriktioner på, hvordan du må bygge. F.eks. må husene maks. være otte meter høje. Det har fået folk til udbygge enorme kælderrum med spa, opholdsstuer og walk-in-closets. Kreativiteten er stor, for det handler om at få mest hus for pengene," siger hr. Maus, drejer bilen rundt og kører tilbage mod bymidten.

> "Engang sagde man, at gæsterne på øen kunne inddeles efter, hvor meget tøj de havde på. Jo rigere, de var, desto mindre tøj gik de med"
>
> Silke von Bremen, forfatter og bosat på Sild

På torvet i Kampen står jeg et øjeblik og trækker vejret, for hvordan kan det egentlig gå til, at en lille tysk ø lige syd for danske Rømø, kan tiltrække så mange rige investorer? Hvad er det, de kommer her for, og hvordan er Sild gået hen og blevet tyskernes svar på The Hamptons? Et livsstilsfænomen, der årligt tiltrækker op mod 1 mio. besøgende gæster.

For at finde svar på de spørgsmål, opsøger jeg Silke von Bremen. Hun er forfatter, har boet over 20 år på øen og har skrevet flere bøger om Sild.

"Ja, det er ret vildt," konstaterer hun, da vi får sat os til rette i de bløde sofaer i teværelset på Hotel Benen-Diken Hof i landsbyen Keitum på øens østkant.

"Sild er jo et fænomen, men det har øen faktisk været i over hundrede år. Det er ikke noget nyt," begynder hun.

"Sild har altid tiltrukket de kreative, de vilde og de rige fra borgerskabet. Det skyldes i første omgang naturen, som er så utrolig varieret. Her er alle landskabsformer samlet, der er klitter, bakker, 40 km sandstrand og en skøn vestenvind, som tyskerne jo elsker. Det er frisk luft, og det kan være tiltrængt, når man til daglig bor inde i en forurenet storby," forklarer Silke von Bremen.

"I første omgang kom de skøre typer hertil. Det var kunstnerne, artister og skuespillere. I perioden op til Første Verdenskrig rejste mange malere til Sild og udødeliggjorde landskabet i en række pragtfulde malerier. Kunsterne tog også deres anderledes og frie livsform med sig. I 1920 fik vi derfor Tysklands første nudiststrand eller FKK, Frei Körper Kultur (fri kropskultur, red.), og det satte for alvor øen på landkortet," fortæller Silke von Bremen.

Fri kropskultur er populært

I mellemkrigsårene udviklede det sig yderligere. Mange kendte personligheder, politikere og kabaretartister fra Berlin kom til øen for at leve livet. Og efter Anden Verdenskrig kom det store "Wirtschaftswunder" (den økonomiske fremgang i Vesttyskland, red.), som førte til, at de mange meget velhavende, tyske industrifamilier købte fritidshuse på Sild.

"Det var meningsdannere, og med dem fulgte medierne. Den store, tyske mediekonge Axel Springer samt forlæggeren Peter Suhrkamp købte huse i Kampen, og aviserne skrev side op og ned om det dekadente og vilde liv på Sild. Engang sagde man, at gæsterne på øen kunne inddeles efter, hvor meget tøj, de havde på. Jo rigere de var, desto mindre tøj gik de med. Det var måske følgevirkningerne af den fri kropskultur, som stadig i dag er meget populær her på øen," siger Silke von Bremen og griner.

Hun ved godt, at vi danskere ikke er helt så meget for at gå splitternøgne rundt på stranden eller sidde >>

Nyhed

jyskebank.dk/investeringspartner

Nyt, unikt investeringsværktøj – kun i Jyske Bank

Prøv dig frem sammen med en rådgiver og se med det samme, hvordan ændringer i din portefølje kan påvirke din samlede investering. Målerne viser dig, hvordan du ligger mht. forventninger til afkast, risiko og porteføljens fordeling.

Hvis du har 1,5 mio. kr. eller mere at investere for, har vi det perfekte værktøj til at hjælpe dig.

Med Jyske Investeringspartner får du et konkret billede af både sandsynlig risiko og forventet afkast ved netop din portefølje. Du kan prøve dine helt personlige investeringsønsker af og få en god fornemmelse af, hvordan investeringerne kan se ud om nogle år. Overvejer du fx et nyt værdipapir, kan du se, hvordan det vil påvirke både din risiko og forventningerne til afkast.

Til at synliggøre forholdet mellem afkast og risiko har vi udviklet et unikt værktøj.
Det er avanceret bag facaden, men overskueligt udadtil.

Det betyder, at det er grundige analyser og detaljerede beregninger, der ligger bag det overblik, du kan få, når du sammen med din investeringsrådgiver gennemgår din portefølje og får det hidtil mest konkrete billede af, hvordan netop din portefølje udvikler sig.

Tre trin til en opdateret portefølje

1

Du får en status over dine nuværende investeringer og din risiko
Mange gange er risikoen højere, end du forventer. Forventningerne til afkast kan være faldet, siden du sidste gang gennemgik din portefølje.

2

Du kommer med dine ønsker, og din rådgiver kommer med forslag
Sammen afprøver I de forskellige scenarier og får et klart billede af både risici og forventninger til afkast ved potentielle investeringer.

3

Du får konkrete forslag til ændringer i din portefølje
Værktøjet giver dig et konkret og meget præcist billede af den nye risiko og det forventede afkast ved din opdaterede portefølje.

PRIVATE BANKING

JYSKE BANK

Tysklands tre dyreste adresser ligger på Sild. Villaerne ved vandet sælges for op mod 110 mio. kr.

fuldstændig afklædt sammen med det andet køn i en sauna. Men det elsker tyskerne, og det er faktisk endnu en af grundene til, at man rejser hertil.

"Livet på Sild er bare mere frit. Her kan man leve et anderledes liv end derhjemme. Her er ikke så mange regler. Her kan man holde fri," siger Silke von Bremen og opfordrer mig til at snakke lidt med hotellets indehaver, Claas-Erik Johannsen, der tilhører det danske mindretal.

Måske har han et andet syn på, hvad det er, der gør Sild så særligt for tyskerne? Claas-Erik Johannsen er anden generation på hotellet, som hans forældre grundlagde i 1973. I dag går Benen-Diken Hof for at være et af øens mest luksuriøse og eksklusive *hideaway* for velstillede tyske turister.

"Danskerne kender måske tyskerne som et meget formelt folk, hvor man tiltaler hinanden med "Herr und Frau". Det er også rigtigt, men her på Sild er livet anderledes afslappet. Du ser f.eks. heller ingen gå med slips – ikke engang på de finere restauranter," siger Claas-Erik Johannsen og kommer dermed ind på et tema, der fylder meget på øen: mad og vin.

Et mekka for madelskere

Hele ni (9!) michelinstjerner kan Sild prale af i den populære røde bog med verdens bedste spisesteder. Tre restauranter på øen har fået tildelt to stjerner (det samme antal som danske Noma), mens tre andre har fået hver én stjerne tildelt af de franske inspektører.

"Det gastronomiske niveau på Sild er helt i top. Det hænger selvfølgelig sammen med det klientel, der kommer her. Det er de bedre bemidlede tyske borgere, som tillader sig lidt ekstra. Der er en udpræget høj grad af luksus på øen, men også tryghed og sikkerhed. Her er næsten ingen kriminalitet, og det er mere legitimt at vise sin rigdom frem. Ikke på en overfladisk facon, men ved f.eks. at bo rigtig godt, spise den bedste mad og drikke den dyre vin. Der drikkes mere vin end øl her på øen, og det er ellers meget sjældent i Tyskland," siger Claas-Erik Johannsen med en dialekt, der kan minde en smule om sønderjysk.

"Nu tilhører jeg jo også det danske mindretal her på øen. Vi er ikke så mange, måske 8-900 personer, men vi har stadig to danske skoler, dansk kirke samt en aktiv idrætsforening. Faktisk har Sild været mere dansk end tysk de sidste 4-500 år. Vi har levet en lidt omtumlet tilværelse, men i dag forsøger vi at dyrke vores danske kultur, selvom vi også er tyskere med tysk statsborgerskab," forklarer Claas-Erik Johannsen.

Jeg beslutter mig for at gå en tur ud til kysten for at undersøge, om jeg egentlig kan se over til Danmark herfra. Ifølge guidebøgerne ligger Sild mellem otte og tyve kilometer fra fastlandet – alt efter, hvor på den lange, smalle ø, man befinder sig. Sild strækker sig 38,5 km fra nord til syd og er fra øst til vest mellem 350 meter og 12,6 km bred.

> "Der er en udpræget høj grad af luksus på øen, men også tryghed og sikkerhed. Her er næsten ingen kriminalitet"
>
> Claas-Erik Johannsen, indehaver af hotel Benen-Diken Hof

Jeg ender helt ude på kanten af Vadehavet og går indenfor i Altfriesisches Haus – en gammel kaptajnsgård fra 1739, der i dag fungerer som museum. Her lærer jeg bl.a., at der engang gik en direkte færge fra Højer Sluse til Sild. Men efter genforeningen i 1920, hvor Højer atter blev dansk, var der ikke længere en direkte forbindelse fra Tyskland over til den populære ferieø.

Det var et problem, som først blev løst i 1927, da man åbnede op for den 11 kilometer lange togdæmning, Hindenburgdamm, der stadig i dag fragter de mange besøgende over til Sild. Nu sker det dog som biltog, hvor trafikanterne kører bilen om bord på en vogn, der fragter dem fra Niebüll på fastlandet over til hovedbyen Westerland på Sild. En tur på godt 35 minutter.

En anden vej til øen går via Rømø, hvor der flere gange dagligt sejler en bilfærge over til List på Silds nordlige spids. Byen var i mange år præget af militær tilstedeværelse, men efter Tysklands genforening i starten af 1990'erne valgte man at dæmpe aktiviteterne, så List langsomt blev drænet for liv.

Det vendte et nybyggeri dog fuldstændig om på i 2010. Det lokale styre tillod nemlig, at der blev opført et stort, nyt wellnessresort helt ud til vandet, og det fik de lokale øboere helt op på barrikaderne.

"Det var en skandale. Store hotelkæder hører ikke hjemme på øen, og da slet ikke helt ud til vandet," siger Sven Lappoehn, der er leder af Söl'ring Foriining – øens kultur- og naturbeskyttelsesforening.

"Vi lokale måtte jo ikke engang komme indenfor på hotellet det første år. Området var forbeholdt husets gæster, forlød det. I dag er forholdet blødt en smule op, men det satte gang i en meget vigtig debat om, hvorvidt Sild skal tillade masseturisme – og i hvor høj grad," siger Sven Lappoehn, der til daglig holder til i Silds Heimatmuseum i landsbyen Keitum.

Han fortæller, at de enkelte byer på øen har en udpræget grad af autonomi, så samarbejdet på tværs fungerer ikke altid optimalt.

"Det besværliggør en del, og når det kommer til beskyttelse af naturen, kulturen og øens særkende, >>

Strandlivet er herligt – på alle tider af året. På Sild er der mere end 12.000 strandkurve, der lejes ud for 75 kr. per dag. De er udsolgt måneder i forvejen.

Michelinkok Holger Bodendorf har gjort luksus til sit varemærke. "Jeg køber kun det bedste," siger han.

Sansibar er et fænomen i Tyskland, og alene vinkælderen rummer 30.000 flasker.

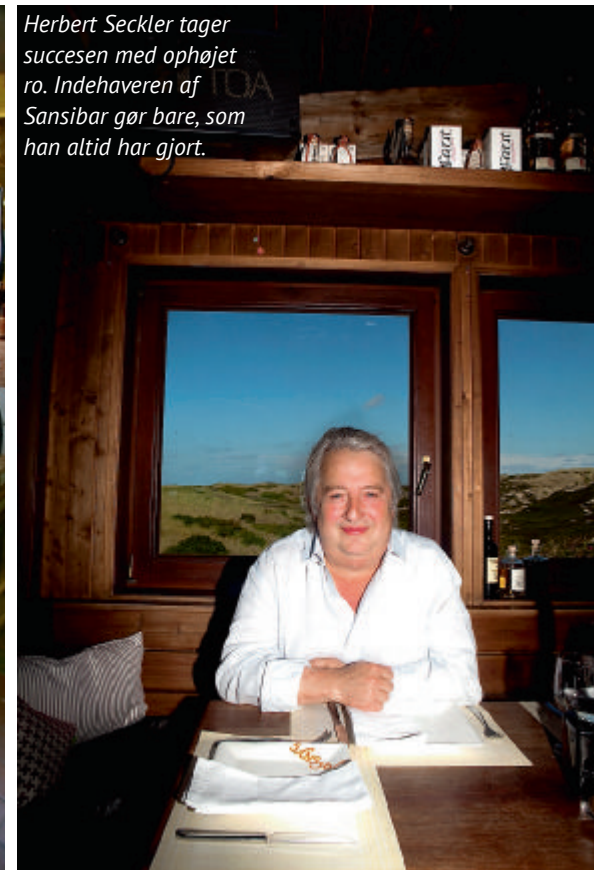

Herbert Seckler tager succesen med ophøjet ro. Indehaveren af Sansibar gør bare, som han altid har gjort.

kan der opstå en konflikt, for pengene betyder selvfølgelig også en del. Se bare på huspriserne i Kampen," siger Sven Lappoehn, der kan fortælle flere skrækhistorier om lokale familier, der er drevet på flugt til fastlandet, da de ikke kunne betale arveafgifter eller købe deres søskende ud af et hus, der gennem generationer kun er steget og steget i værdi.

"Har din familie haft et hus her på øen i mange år, er det i dag så meget værd, at man kan vælge at sælge det og i stedet købe tre eller flere huse på fastlandet. Mange vælger så at pendle frem og tilbage mellem fastlandet og deres arbejde her på øen," fortæller Sven Lappoehn og slår ud med hænderne:

"Det er vanvittigt. Men heldigvis ser vi også, at de mange gæster giver god beskæftigelse til de lokale. Nu handler det blot om, hvordan Sild kan udvikle sig herfra, så det ikke kammer over i masseturisme, men at vi bevarer øen og det, der gør den så speciel. Måske er der en gylden mellemvej."

Mænd med store armbevægelser

For er det virkelig så slemt? Er øen ved at blive kvalt i sin egen succes? Og er grænsen nået for, hvor mange mennesker, der hvert år kan nyde Silds mange fortræffeligheder?

"Nej," lyder svaret fra en af Silds helt store personligheder.

71-årige Jürgen Gosch er fiskekongen på øen, hvor han driver 11 butikker og restauranter med friskfanget fisk – primært fra de danske farvande. Dertil kommer 22 filialer fordelt over hele Tyskland. Fra nord til syd. Jürgen Gosch er selve indbegrebet af succes på Sild. Alle kender ham og alle ved, at Jürgen Gosch aldrig får nok.

"Jeg er ved at bygge endnu en restaurant i Wenningstedt lige syd for Kampen. Den bliver enorm. Kæmpestor. Nok et af de mest spektakulære byggerier i Europa," siger han uden blusel.

En mand med store armbevægelser. Dem er der brug for på sådan en lille ø.

"Jeg er oprindeligt udlært murer og begyndte med at sælge ål fra min lille trillebør på havnen i List. Jeg åbnede i 1972 en fiskebod, og så gik det stærkt. I dag har jeg cirka 1000 ansatte – heraf 350 her på øen," fortæller Jürgen Gosch, der regnes for at være en af Tysklands rigeste erhvervsmænd.

Jeg er rejst op til List for at møde manden personligt, og selvom han er en travl herre, er han ikke svær at finde i virvaret af mennesker, der flokkes rundt om ham i Alte Bootshalle, hvor hele eventyret tog sin begyndelse.

Jürgen Gosch er klædt i en hvid kittel, røde bukser og rød skjorte. Han har stort, hvidt hår og et skæg, der matcher. På en måde ligner han julemanden, men uden en sæk fuld af gaver. I stedet har han en lille, rød bamse i forlommen på sin kittel.

"Det er en lille hummer, som jeg altid har med mig," siger Jürgen Gosch og tager bamsen ud af lommen.

Han sidder og stryger den lille pelsklædte figur med hånden, mens han fortæller:

"Hos Gosch får man oplevelser og underholdning. Fiskene er selvfølgelig det primære, og de er altid friske og kommer fra Danmark. Egentlig er det mærkeligt, at I ikke selv spiser dem, men I er nok mere til det søde samt brun sovs og kartofler, ikke sandt?," spørger Jurgen Gosch og smiler.

Let at fastholde michelinstjerne

Et øjeblik efter er han væk igen. Forsvundet ud i vrimlen af mennesker, der alle vil hilse på ham. For Jürgen Gosch er et fænomen og en af dem, der har gjort Sild til meget mere en bare en ferieø.

Men tro nu ikke, at han er den eneste af sin slags. Faktisk er der mange af dem. Sild er stedet, hvor store personligheder kan folde sig ud og drive det langt. Sådan lyder forklaringen i hvert fald fra Holger Bodendorf, der er kok og forpagter af det femstjernede hotel Landhaus Stricker samt en restaurant, der blot bærer hans navn.

Holger Bodendorf kom for første gang til Sild for 20 år siden. Før det havde han arbejdet som kok i Hamborg, Zürich og Caribien, men kun her på øen fandt han det, han ledte efter: den perfekte balance mellem arbejdsliv og privatliv.

"Livet på Sild er vidunderligt. Det handler meget om de mennesker, der kommer her. Det er dem, der gør øen så speciel. Det er folk, der sætter pris på god mad og vin, og det betyder alt for mig," siger Holger Bodendorf, der siden 2000 har haft en michelinstjerne og ikke er bleg for at sige, at det faktisk er let at fastholde den.

> "Livet er på Sild er vidunderligt. Det handler meget om de mennesker, der kommer her. Det er dem, der gør øen så speciel"
>
> Holger Bodenhoff, kok med Michelinstjerne

"Det handler bare om kun at bruge de allerbedste råvarer og ingredienser. Dertil kommer så en fremragende vin. Det er alt," siger han og slår ud i et højt grin.

"Du skal selvfølgelig også have talentfulde kokke og tjenere, men som alle andre michelinrestauranter kan man ikke leve af det alene. Det er restauranten sammen med hotellet, der gør, at vi kan tjene penge. Det er helheden af de forskellige luksuselementer," siger Holger Bodendorf, der via et kreativt samarbejde med et par high end-bilfabrikanter, også kan tilbyde sine gæster at gøre brug af enten en Land Rover eller den nyeste Jaguar, mens de bor på hotellet.

"Det handler alt sammen om branding," fortæller han.

Så fra Holger Bodendorfs lækre landhus går turen helt ned mod sydspidsen af øen for at finde den person, der nok allerbedst kan snakke med om branding og markedsføring i verdensklasse.

Herbert Seckler hedder han. Og ja, for de fleste danskere er den lille, tætbyggede mand fra Schwa-

ben i Sydtyskland sikkert fuldstændig ukendt. Men spørg en hvilken som helst tysker, om han eller hun kender Herbert Seckler eller måske den lille strandbistro ved navn Sansibar, som han har grundlagt, og se bare, hvad der sker. 60-årige Herbert Seckler og hans Sansibar er blevet synonym med Sild. Kender du Sansibar, kender du Sild. Og omvendt.

Vinkælder med 30.000 flasker

Det hele begyndte, da den udlærte kok Herbert Seckler som 22-årig flyttede til Sild sammen med sin hustru, Helga. I første omgang arbejdede han lidt hist og her, men i 1976 overtog han forpagtningen af en campingplads i landsbyen Tinnum, og året efter fik han mulighed for at købe en lidt øde beliggende iskiosk nede sydpå ved Rantum. Og det var hér, helt ude i første klitrække, at han fik idéen til Sansibar. En strandbistro med god mad og vin og en yderst uformel stemning.

Egentlig har den idé ikke ændret sig synderligt, siger Herbert Seckler, da vi sætter os ned ved et par træborde i kælderen under Sansibar. Nu er dette ikke længere bare en kælder, men Tysklands største vinkælder med over 30.000 flasker. Sansibar har med tiden udviklet sig til landets største importør og distributør af god vin. Fra den velsmagende tyske sekt over champagne fra Dom Perignon til årgangsvine fra nogle af de største og mest anerkendte vinproducenter.

"Jeg har egentlig aldrig haft en plan med dette sted. Jeg har bare knoklet hårdt, og en dag efter 20 år så jeg mig omkring, og så var Sansibar alt det, du ser i dag," siger Herbert Seckler og slukker sin cigaret.

Han hoster lidt, men tilføjer så med sin hæse stemme, at han egentlig ikke kan give et præcis svar på, hvad der er hemmeligheden bag Sansibar. "Jeg tror bare, folk godt kan lide den stemning, der er her. Der er en særlig atmosfære," siger han.

> "Jeg har bare knoklet hårdt, og en dag efter 20 år så jeg mig omkring, og så var Sansibar alt det, du ser i dag"
>
> Herbert Seckler, grundlægger af Sansibar

Det har han uden tvivl ret i. Stemningen er speciel. Men også meget stresset. Op mod 3000 gæster lægger hver dag i højsæsonen vejen forbi Sansibar. Alle vil have en bid af fænomenet, og hvis ikke de får en af de 160 eftertragtede pladser indendørs, kan de i stedet gøre sig forhåbninger om en plads under åben himmel. Alternativet er at købe en T-shirt, en polotrøje eller et par sko med Sansibars logo – to krydsede sabler – med sig hjem. Alene merchandiseforretningen omsætter årligt for et større millionbeløb, og Sansibar har i dag 11 filialer over hele Tyskland, som sælger tøj, sko, tasker og vin – alt sammen med det eftertragtede logo påtrykt.

Herbert Seckler er med andre ord en uhyre dygtig købmand eller et kommercielt geni, som nogle tyske medier har døbt ham. Med Sansibar har han bl.a indgået sponsorsamarbejder med store, internationale mærker som Mercedes Benz, American Express og Air Berlin, som hvert år serverer mad fra netop Sansibar om bord på deres flyvninger verden rundt.

Så skulle man jo egentlig tro, at han godt kunne læne sig tilbage og blot nyde succesen, men det falder ham slet ikke naturligt, forklarer han.

"Jeg er her stadig hver eneste dag. Det forventer folk, og jeg vil ikke skuffe dem," siger han.

"Sild er det bedste sted på jorden, og jeg har alt her, der gør mig lykkelig. Jeg nyder at arbejde, og jeg bliver ved, til den dag, jeg dør," siger Herbert Seckler, der afviser al snak om at afhænde sit livsværk.

"Hvorfor skulle jeg dog det? Jeg har heldigvis nogle børn, der er med i firmaet, men jeg presser dem ikke. Jeg har gjort det for min egen skyld, ikke for mine børns," siger Herbert Seckler, der har tjent sin formue på noget så simpelt som currywurst og god vin.

"Jeg siger altid til mine nye ansatte, at de skal lukke øjnene og glemme al den virak, der er omkring dem. Så beder jeg dem kun om at tænke på én ting: Hvordan de får flere drikkepenge. På den måde starter en god cyklus, hvor først kunden bliver glad for den gode service, derefter giver han drikkepenge, tjeneren bliver glad, og kunden kommer igen. Sådan har det nu kørt i 34 år. Det er da fantastisk."

Måske er det bare så simpelt: Giv gæsterne noget god mad, lidt at drikke og en fantastisk natur. Mere behøver man vel ikke for at være lykkelig? Det har de for længst fundet ud af på vadehavsøen Sild. ●